

Prima instanță: Jud. Chișinău (sediul Centru)
Jud. E. Balan- Melnic
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău:
N.Vascan, E.Palanciuc, V.Clima

ÎN C H E I E R E

23 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Svetlana Filincova
Judecători:	Dumitru Visternicean Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerului Apărării al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Popușoi Sergiu împotriva Marelui Stat Major al Armatei Naționale și Ministerului Apărării al Republicii Moldova cu privire la obligarea emiterii actului administrativ, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Popușoi Sergiu și casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 14 martie 2017,

c o n s t a t ă :

La data de 24 noiembrie 2016, Popușoi Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Marelui Stat Major al Armatei Naționale privind anularea refuzului Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr. 34/1/1560 din 28 octombrie 2016, cu obligarea pârâtului de a emite ordin cu privire la acordarea concediului paternal cu o durată de 14 zile, în legătură cu nașterea copilului, Popușoi Alexandra, anul nașterii 04 august 2016, încasarea cheltuielilor de judecată și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că, la 14 mai 2013 a încheiat cu Ministerul Apărării în persoana comandantului interimar al Brigăzii 2 infanterie motorizată, locotenent – colonel Balan Andrian, contractul f/n în baza căruia activează în Brigada 3 infanterie motorizată.

A indicat că, la 04 august 2016 s-a născut fiica sa, Popușoi Alexandra, din care motiv, a înaintat la 6 septembrie 2016 în adresa conducerii Brigăzii 3 infanterie motorizată, un Raport prin care a solicitat acordarea concediului paternal de 14 zile calendaristice, întemeindu-și cerința pe prevederile art. 124¹Codul muncii.

A menționat că, la Raportul său din 6 septembrie 2016, a primit un răspuns neoficial, iar la 20 septembrie 2016 a depus un Raport în adresa conducerii Brigăzii 3 infanterie motorizată, la care comandantul interimar al Brigăzii 3 infanterie motorizată a emis la 29 septembrie 2016, refuzul nr. 521/1, pe care l-a contestat în data de 7 octombrie 2016, la Marele Stat Major al Armatei Naționale.

A afirmat că, la data de 28 octombrie 2016, Marele Stat Major al Armatei Naționale a emis refuzul nr. 34/1/1560, prin care i-a comunicat că nu există niciun temei legal de a i se acorda concediul paternal de 14 zile, fiindcă în privința militarilor nu se aplică prevederile Codului muncii, dar Legea nr. 162 din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarilor.

A relatat că, art. 124¹Codul muncii a fost introdus prin Legea nr. 71 din 14 aprilie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, instituind concediul paternal ca o înlesnire socială care să asigure participarea efectivă a tatălui la îngrijirea copilului.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 14 martie 2017, a fost respinsă integral acțiunea depusă de Popușoi Sergiu împotriva Marelui Stat Major al Armatei Naționale și Ministerului Apărării al Republicii Moldova cu privire la obligarea emiterii actului administrativ, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 1 noiembrie 2017 s-a admis apelul declarat de Popușoi Sergiu, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 14 martie 2017.

S-a emis o hotărâre nouă prin care: s-a declarat ilegal refuzul Marelui Stat Major al Armatei Naționale nr.34/1/1560 din 28 octombrie 2016 privind refuzul în acordarea concediului paternal cu durata de 14 zile lui Popușoi Sergiu.

S-a obligat Ministerului Apărării al Republicii Moldova și Marele Stat Major al Armatei Naționale să emită actul administrativ potrivit căruia lui Popușoi Sergiu să i se acorde concediu paternal cu o durată de 14 zile în legătură cu nașterea copilului minor.

S-a încasat de la Ministerului Apărării al Republicii Moldova și Marele Stat Major al Armatei Naționale în beneficiul lui Popușoi Sergiu prejudiciul moral în sumă de 500 de lei, în încasarea excedentului valorii revendicate, pretențiile se resping.

S-a încasat de la de la Ministerului Apărării al Republicii Moldova și Marele Stat Major al Armatei Naționale în beneficiul lui Popușoi Sergiu cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 de lei, în rest cererea se respinge.

La 15 februarie 2018 Ministerul Apărării al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 1 noiembrie 2017, cu menținerea hotărârii Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 14 martie 2017.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând că aceasta a apreciat greșit probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanța de apel nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

Totodată, indică că sunt neîntemeiate și eronate constatările instanței de apel privind admiterea cererii de chemare în judecată depusă de Popușoi Sergiu împotriva Marelui Stat Major al Armatei Naționale și Ministerului Apărării al Republicii Moldova cu privire la obligarea emiterii actului administrativ, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 1 noiembrie 2017, expediată în adresa părților la 22 decembrie 2017 (f.d 86), însă careva probe ce ar confirma recepționarea acesteia de către participanții la proces, la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 1 noiembrie 2017 a fost depus la 15 februarie 2018, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerului Apărării al Republicii Moldova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerului Apărării al Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecător:

Svetlana Filincova

Judecători:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu